

Láng Orsolya

TALÁLKOZÁS

miután két üstökös
teljes becsapódással ütközött
egymásnak
és ettől a megsemmisülés határáig
mozdultak el pályájukon
valahogyan mégis összeszedve magukat
feltápáskodtak
leporolták csillagporos köpenyüket
valami elnézésfélét motyogtak az orruk alá
nem tesz semmit
majd ki-ki ment tovább
a maga útján

A SZIVÁRVÁNY ALÁ

mint tangóharmonika lamellás légszekrénye
szuszog fölöttünk hétrét görnyedve
a diadalív

itt vagy te is
a szembe-, a szét- útjában

sebzett légköröd
mégsem vált pirosra

rozsdamentes arcél

üzenget az ősz
susog pisszeg neszez
levelek a pad alatt
szét leszünk ültetve így

a fény alá állít
ellenőrizni, jól látta-e, hogy
zölden és kéken figyelem
varázslónak tűnni egy pillanatra
a fénytörésben

kék a lába zöld a szárnya
helybenhagyott madár

fehérben feketében
nem férközhet közel hozzánk
a karóra függesztett szarka
semmi szín alatt

az ibolyántúli virágzást
játssz újra, szem

MAUVAIS SANG

a matadorokkal kezdődött, akik
megörökítődtek, úgy, ahogy
éppen elhagyták az arénát
a fényképész eszközölt rajtuk néhány
testtartásbeli korrekciót
a hatás kedvéért

azt mondtam, nézzük ezeket az
enyhén, mintha másnaposan fáradt
ifjú titánarcokat
ilyen az ember edzés után
amikor majdnem hős
tagadtam, hogy a képek
részhajlók volnának

kivívtam a kegyelemdőfést
a lassú és vérszegény
agónia helyett

az anyákra már nem is került sor

mindkét sorozaton a vér virágaival beborított
emberi test
de a matadorok után már
semmi sem volt tisztázható

az esztétizálás elleni lázadásod
volt az, ami ellen nehéz volt bármit is
az igazad, ami ellen
nehéz volt mindenáron

tagadni
tagadni kamikaze módon

figyelmen kívül hagyni
ezt a sérült állat előtti balettozást

abban a pillanatban vadászták le őket
amikor megdicsőültek
elfojtott félmosolyuk
hőstekintetük mámora
nem áll távol a bukástól

legszívesebben megverted volna mindet

izomkötegekben a másik test lüktet
az övékénel jóval nagyobb
a dúsán hímzett ruha
némelyiken a húsíggé felszakítva
roncsolt pajzs
a szövetben állati eredetű törmelék

a leölt állat tekintetét kellene fotózni
a még derengő életet
a tátongó pupillában
abban talán még én sem találnék
felmentést
mondtad

a matadorokkal végződött, akik
maguk mögött hagyják
a történeteket

faluról falura járnak
az elkészült képekkel még csak
nem is szembesülnek

BALERINA

pikkelyes a madarak lába
ebben őrzik hal-mivoltukat
kinőtt tüdődben elhagyod a színt
abból épülsz, ami elmaradt
támaszkodsz a felhajtóerőre
egyensúlyvesztésből koreográfia
feloldódni mintázatában, mint
a hattyú halálában anna pavlova